

ruttu maha rahuneda on kaitsekoolituses väga tähtis. Paljud koerad peavad seda õppima-harjutama, kuid Õrvelöl on see juba loomuses.

Preemiaks on varrukas

Kes juba mõnda aega trennis käinud, oskab platsil tegutseda oheliku otsas olemata, kuuletudes vaid käsklustele. Nn kurjategija peidab end varjes-

se – sirmitaolise ehitise taha, mis platsile püsti pandud. Koer otsib, leiab ta sealt üles ja annab leiust haukumise-ga teada. Kui kurjategija püsib paigal, siis teda hammustada ei tohi.

Tabatud kurjategija tuleb transportida kinnipidamiskohta. Koer saadab inimest rahulikult, teda puudutamata. See on looma jaoks raske, lihtsam on joosta, hüpata ja hammustada. Ta lausa niutsab suurest pingutusest ennast

valitseda. Aga skeemi korduvalt läbinud koer juba teab, et varsti kurjategija põgeneb ning siis on jälle lõbu laialt.

Erinevalt mitmest teisest koolitusest varrukatrennis tubli soorituse eest maiustusi ei jagata. Ent seda pole vajagi.

Preemia on koera jaoks see, et ta tohib varrukat hammustada. Ja lõpuks saab selle endale suisa hambusse. Uhkelt kannab ta võidetud trofeed.

Koerakoolitaja peab olema ka hea näitleja

Kui Aivo Oblikas oli laps, sai ta koertelt mitu korda hammustada. Nõnda oli koolitajaks hakkamine 15 aastat tagasi tema jaoks väljakutse. Aivo ütleb, et talle meeldib analüüsida, mõelda ja katsetada ning see andis võimaluse.

Mees alustas kaitsekoolitusega. Hiljem oma koeraga võistlema asudes omandas ta aina rohkem teadmisi ka koerte kuulekuse ja jälje koolitamise kohta ning hakkas nõustama selleski vallas.

Nende aastate jooksul on ta koolitanud paljusid eri tõugu koeri. Mõnel puhul on õpetus piirdunud vaid paari korraga ning mingi raske probleem on jõudnud lahenduseni. Mõne teise-ga on saanud alguse pikaajaline koostöö, mis on toonud häid tulemusi ka koeraspordis.

Ise peab Aivo kodus kaht dobermanni ja üht Jack Russelli terjerit. Noorema dobermanni, Deliga harrastab ta Eesti mõistes tippsporti – on käinud koeraga kolmel korral MM-il, kus tänavu kevadel saavutas 10. koha. Võistlema oli tulnud 56 sportlast 16 eri riigist.

“See on üsna hea tulemus, kui arvestada, et koerasport on Eestis veel nii noor,” hindab ta ise. “Tipu poole pürgijaid on vähe ning kandepind pole teab mis lai. Aga aja jooksul see kindlasti paraneb ning siis hakkavad ehk ka auhinnalised kohad paistma.”

Kuidas saada koerakoolitajaks?

Aivo Oblikas: “Oma koeri võib treenida nii palju, kui aega ja tahtmist on, kui vaid jälgite, et neile liiga ei tee. Kui kõik hästi sujub ning tunnete, et sooviksite ka teisi aidata, võib hakata koeratreeneriks õppima. Selleks tasub käia vaatamas erinevate koolitajate treeninguid/ koolitusi ning üritada mõista, miks nad nii või teisiti teevad. Kindlasti tuleb küsida, kui aru ei saa.

Lisatarkusi saab juurde seminaridelt ja koolitustelt. Samuti korraldab Eesti Kennelliidu Koerte Koolitust Koordineeriv Kogu koerakoolita-

Aivo Oblikas ja Onaoma Delight ehk Deli maailmameistrivõistlustel.

ja baaskursust, kus jagatakse heldelt erinevaid teadmisi selles vallas.”

Millest see tuleb, et koerakoolitajate hulgas on rohkem naisi kui mehi?

“Eestis kipub see tõesti nii olema. Mujal maailmas on vastupidi – enamik koolitajatest on mehed. Ma arvan, et meil saab see alguse sellest, et koertega tulevad kooli üldjuhul naised. Mehi kohtab õppeplatsidel tõesti vähe. Kuna koolitajad saavad aga nendest n-ö tavaõpetajatest, määrabki see üldpildi.”

Millised iseloomuomadused peavad olema koerakoolitajal?

“Häid koerakoolitajaid on kaht tüüpi. On sellised, kes oskavad ainult oma koera õpetada, ning sellised, kes koolitavad teisi inimesi ja nende lemmikuid. Mõlemal juhul on oluline osa-

ta koera n-ö lugeda, mis kipub olema natuke selline kaasasündinud asi. Mõnel inimesel on see kohe olemas, kuid mõni ei saavuta seda kunagi, ükskõik, kuidas ka ei pinguta.

Kindlasti peab koeratreener olema tähelepanelik. Tal on vaja jälgida kõike, panna tähele ning kiiresti reageerida.

Kui on soov koolitada teisi inimesi ja nende koeri, on tähtis ka inimestega suhtlemise oskus. Tuleb ju teisele edasi anda kõik see, mida ta peab oma koeraga tegema. See, et ise oskad, ei paranda veel teise inimese suhet oma lemmikuga.

Koertega tegeleja peab kindlasti olema enesekindel ja hea näitleja. Ta peab suutma valitseda oma tundeid, olema distsiplineeritud ja rahulik.”